

Ratíškovický Zvon

Obecní noviny • ročník 12 • číslo 4 • 2006 • cena 20 Kč

Z obsahu

Proč přístavba ZŠ?

(strana 5)

Jaroslav Beránek

(strana 9)

Slovácký krúžek 1946

(strana 11)

Když sem já šel z Ratíškovic

(strana 14)

Houba jako elixír života

(strana 16)

Kreativní kurzy H. Hořákové

(strana 18)

Pohádková plavba

(strana 19)

Nový Dvůr informuje

(strana 19)

Skautské fotovzpomínky

(strana 21)

ZŠ Ratíškovice stříbrná

(strana 22)

Úvodem

Ratíškovické kulturní léto

To je název dalšího projektu, který byl realizován v průběhu letošního měsíce června a července. Jednalo se o kulturní programy, které byly uskutečněny v rámci oslav 865 let od první písemné zmínky o obci. Do kulturního léta se finanční spoluúčastí zapojila Obec Ratíškovice, Osvětová beseda i Jihomoravský kraj, Mikroregion Nový Dvůr, Rádio Jih a další dobrovolní a ochotní sponzoři jednotlivých akcí.

Jako první byla odstartována výstava historických fotografií „Dědina“ a „Boží tělo“. Výstava pro svou

návštěvnost byla po dohodě s hlavními kurátory - manžely Bařinovými - prodloužena.

V předvečer sv. Cyrila a Metoděje byl uspořádán ve spolupráci s Junáky koncert populární skupiny Monkey Bussines. I když jsme předpokládali větší návštěvnost, tuto akci navštívilo okolo 400 lidí všech věkových kategorií, kteří odcházeli jistě spokojeni. Chtěli jsme tímto dát možnost kulturního vyžití mládeži, která nás kritizuje za přefolklorizované akce, a hlavně jinému směru hudebního žánru. (pokrač. na straně 4)

Rada obce...

Rada obce ze dne 2. 6. 2006

Rada obce:

- se seznámila se Zprávou o posouzení a hodnocení nabídek výběrového řízení na akci „Přístavba ZŠ Ratíškovice“ ze dne 2. 6. 2006; výběrová komise doporučuje zadavateli podepsat smlouvu o dílo s firmou MSO servis, spol. s r. o., Kyjov – rada souhlasí.

Rada obce ze dne 13. 6. 2006

Rada obce:

- stanovila termín jednání ZO na 21. 6. 2006,
- se seznámila s návrhem stanov pro společenství vlastníků bytových jednotek v bytovém domě ul. Polní 938,
- projednala nabídku vypracování projektové dokumentace „Rekonstrukce kanalizace v ul. Vinařská“ a nabídku na vypracování projektové dokumentace „Rekonstrukce místní komunikace ul. Kolmá, Vinařská, Sěčka, Zlaté Písky“,
- se seznámila s nabídkami firem na svážení železného šrotu ze Sběrného dvora Ratíškovice,
- se seznámila s žádostí o odstranění ohniště ve dvoře ZŠ u drogerie – dětské hřiště; součástí projektu je i ohniště, toto se bude používat při organizovaných akcích s dozorem,
- se seznámila s žádostí o povolení cyklistických závodů pro žáky ZŠ Ratíškovice dne 28. 6. 2006,
- starosta informoval o schválené dotaci na realizaci projektu informačního systému v obcích Mikroregionu Nový Dvůr z programu INTEREG III A,
- se seznámila se změnami rozpočtu č. III/2006.

Rada obce ze dne 27. 6. 2006

Rada obce:

- projednala návrh smlouvy o dílo s firmou MSO servis, spol. s r. o., Kyjov,

- se seznámila se stížností občanů na hlučnou zábavu v areálu Baník v okolí tenisového klubu,
- se seznámila s výsledkem kontroly nad dodržováním lesního zákona, kterou provedl Městský úřad Hodonín; výsledek kontroly: porosty jsou bez závad, hospodaření v lese je v souladu se zákonem,
- se seznámila s rozhodnutím o poskytnutí dotace na ochranu mladých lesních porostů proti buření z Ministerstva zemědělství ČR ve výši 36 000 Kč,

- se seznámila s nabídkou na vypracování projektu Ratíškovický kulturní podzim.

Rada obce ze dne 11. 7. 2006

Rada obce:

- se seznámila se žádostmi o umístění v DPS,
- starosta informoval o předání stavby firmě MSO servis, spol. s r. o., Kyjov,
- starosta informoval o závěrečném vyhodnocení akce Sběrný dvůr Ratíškovice,
- se seznámila s žádostí o bezúročnou půjčku Římskokatolické farnosti za účelem předfinancování projektu z grantu programu Leader + (rozhodne ZO),
- se seznámila s nabídkou firmy Noel na ozvučení rozhlasem v ul. Batovka,
- starosta informoval o prováděných pracích firmou Baník Ratíškovice s.r.o.

AF

Zastupitelstvo obce...

Zastupitelstvo obce ze dne 21. června 2006

Úprava rozpočtu IV/2006

Zastupitelstvo obce:

- a) schválilo změnu rozpočtu č. IV/2006:
 - příjmy zvýšeny o 2 163 300 Kč,
 - výdaje zvýšeny o 2 552 000 Kč a financování příjmů zvýšeno o 216 400 Kč a financování výdajů sníženo o 172 300 Kč
 - celkové příjmy po změně: 43 122 900 Kč
 - celkové výdaje po změně: 43 122 900 Kč
- b) schválilo bezúročnou investiční finanční výpomoc ve výši 480 000 Kč Orlu - Jednota Ratíškovice; splatnost 1 rok a zároveň doplnění fondu rezerv a rozvoje ve výši 300 000 Kč
- c) schválilo kapitalizaci pohledávky firmy Baník Ratíškovice s. r. o. vůči Obci Ratíškovice ve výši 2 970 000 Kč

- d) schválilo odročení uplatnění smluvní sankce Obcí Ratíškovice manželům Vacenovským, Ratíškovice, Sportovní 547, do 31. 12. 2006, vyplývající z kupní smlouvy číslo V 2805/01-706 ze dne 4. 9. 2001 na stavební pozemek v ulici U Lesa
- e) bere na vědomí změnu rozpočtu III/2006 schválenou radou obce dne 13. 6. 2006; výše výdajů i příjmů rozpočtu zůstala nezměněna, jedná se o účetní operace a pohyby mezi položkami v jednotlivých kapitolách
- f) bere na vědomí žádost JSDH Ratíškovice o navýšení neinvestiční dotace z rozpočtu obce Ratíškovice na opravu fasády hasičské zbrojnice a výměnu oken; zastupitelstvo doporučuje kompletní rekonstrukci hasičské zbrojnice zařadit do rozpočtu v následujícím volebním období
- g) odročuje žádost Charity Hodonín o navýšení neinvestiční dotace

z rozpočtu Obce Ratíškovice o 70 000 Kč.

Majetkoprávní záměry

Zastupitelstvo obce:

- a) schválilo nákup pozemků od soukromých vlastníků (výměry jednotlivých parcel – cca 30m²) v ulici Polní dle GP číslo 1284-412/2005 za cenu 68,66 Kč/m² (znalecký posudek č. 4800/2006 Ing. Bronislava Bubílka); důvodem nákupu je získání pozemků v celé délce a šířce (cca 18 m) ulice Polní,
- b) odročilo prodej:
NTL plynovod U Hájenky byt. domu, p. č. 2008, 2176, k.ú. Ratíškovice
NTL plynovod U Hájenky byt. domu 1335, p. č. 2176, 2008, k.ú. Ratíškovice
NTL plynovod – IS U Lesa, p. č. 144/2, 145/1, 145/28, 345/1, k.ú. Ratíškovice
Jihomoravské plynárenské, a. s. Plynárenská 499/1, 657 02 Brno, za cenu 200 000 Kč; navržená kupní cena od JMP a. s., Brno je ve výši 40 % ceny pořizovací, kterou obec vynaložila na plynovodní zařízení v uplynulých sedmi letech - zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce jednáním

s JMP a. s., Brno ve věci navýšení kupní ceny,

- c) odročilo bezúplatný převod STL plynovod – pro DPS, p. č. 2437/3, 2437/18, k.ú. Ratíškovice
NTL plynovod – pro pekárnu, p. č. 3382/2, 3395/2, 3397/2, 3398, k.ú. Ratíškovice Jihomoravské plynárenské, a. s. Plynárenská 499/1, 657 02 Brno; bezúplatný převod je vázaný prodejem plynovodního zařízení,
- d) schválilo zastavovací studii Ing. arch. Radka Ryby z firmy Projektis s. r. o., Kyjov, pro výstavbu RD v lokalitě Jezérko,
- e) schválilo vyhotovení auditu hospodaření obce Ratíškovice za rok 2006 privátním auditorem,
- f) schválilo doporučení počtu členů Zastupitelstva obce Ratíškovice pro volební období 2006-2010 v počtu 15 členů,

g) schválilo založení „Společenství vlastníků jednotek v bytovém domě č. p. 938“, jako zástupce Obce ve Společenství byla schválena Anna Foltýnová, DiS.

Investiční akce v obci:

- rekonstrukce a přístavba základní školy
- sběrný dvůr
- komunikace v ulicích Kolmá a Vinařská + rekonstrukce kanalizace
- Orel - Jednota Ratíškovice: vybudování skateboardového hřiště
- muzeum ve vagónu
- projekt farnosti
- mikroregion – informační systém (značení ulic)
- panelová komunikace na hřišti
- projekt zastávek v mikroregionu
- prodloužení inženýrských sítí v ulici U Jezérka.

AF

Upozornění!

Zádáme některé občany, aby v případě, že mají vážný zájem o předměty uložené na sběrném dvoře, nenavštěvovali tento areál v noci a neničili obecní majetek. Předměty, o které máte zájem, vám budou po dohodě se správcem skládky vydány v úřední dny za bílého dne.

Společenská rubrika

Vítáme nové občanky...

Kaplan Jan
Bílek Jakub
Ingr Matěj

Ilustrační foto

Uzavření sňatku...

Zdeněk Koplík
a Barbora Koblihová
Pavel Směřička
a Petra Maděrová
Svatopluk Stoklásk
a Jana Výletová
Petr Svozílek
a Renata Mlýnková

Zlatá svatba
František a Marie
Holečkovi
Petr a Terezie
Kotáskovi

Blahopřejeme...

Příkaská Marie 80 let
Hačundová Marie 80 let
Mikulčík Bernard 80 let
Vybíral Petr 85 let
Tomanová Rosalie 90 let

Z našich řad odešli...

Hubáčková Božena 81 let
Opavská Rosina nedožitých 103 let
Novák Josef 59 let
Bilský Josef 73 let
Beránek Jaroslav nedožitých 95 let
Opavská Milada 81 let
Procházka Štěpán 80 let

Dokončení s titulní strany

Na hlavní svátek sv. Cyrila a Metoděje jsme přivítali na radnici naše milé hosty z Plzně – folklórní soubor Jiskra, který se zúčastnil i slavnostní mše svaté, a hosty z folklórního souboru Hanák z Troubek. Oba soubory zde byly v rámci reciprocity našich souborů (Jiskra Plzeň – Ratíškovská Dolina, Hanák Troubky – Dětský folklórní soubor).

Po slavnostním přivítání u pana starosty jsme se průvodem vydali na hřiště, kde se konal hlavní kulturní program – národopisné odpoledne. V něm vystoupily již zmíněné soubory a Dětský folklórní soubor s cimbalovou muzikou Zdeňka Baťky z Milotic, Robky ze Sěčky, Mužský pěvecký slovácký sbor a pro dobrou náladu zahrála i Veselá muzika. Mezi hlavní bod programu patřil i křest CD – hudebního nosiče se zpěvy našich folklórních souborů.

Bylo však hodně smutné, že celého bohatého kulturního programu se zúčastnilo pouze 40 osob (!), převážně rodičů a rodinných příslušníků vystupujících. Další hořkou kapkou byl sobotní večerní koncert Dolanky, kde na každého muzikanta připadli dva návštěvníci.

Velmi mě a ostatní organizátory obou uvedených akcí mrzí malá návštěvnost. Na jedné straně se poukazuje, že se nic v obci neděje, ale když už se něco připraví, tak stejně není zájem, a to bohužel i ze strany folkloristů.

Smutnou náladu nám však napravil nedělní 38. festival slováckých dechových hudeb.

Od časného rána již přicházeli první návštěvníci, kteří do Ratíškovic jezdí již 30. tím rokem.

V dopoledním programu, který je věnován mládežnickým souborům, se představily mládežnické dechové soubory Vinařinka z Čejkovic, Morava Hulín, ZUŠ Zdounky, Mladá muzika Šardice a Veselá Muzika Ratíškovice. Program jako každoročně uváděla moderátorská dvojice Růžena Dobešová a Karel Kopřiva.

Odpolední program začal s přesností na minuty, tj. ve 14.00 hodin. Programem vtipně a profesionálně uváděl známý zpěvák a rozhlasový hlasatel Karel Hegner, kterého si ve krátké chvilce oblíbily i děti, jež roz-

nášely kytičky účinkujícím. Jako první se představila Podhoranka z Ježova, kterou po 15 minutách střídala slovenská Drietomanka. Další kapelou v pořadí byli Žadovjáci, populární Stříbrňanka, Mistříňanka a závěr patřil domácí Dolance. Nechyběl ani monstrokonzert všech účinkujících.

Celého festivalu se zúčastnilo na 1000 lidí. V průběhu byl pokřtěn kalendář dechových hudeb na rok 2007, kde jedna stránka je věnována i Veselé muzice. Kalendář bude sloužit jako propagační materiál pro Veselou muziku.

Chtěla bych zde ještě jednou poděkovat všem, kteří se zapojili do celé organizace festivalu a zvláště pak sponzorům.

Jana Koplíková

Koncert Monkey Bussines

Proč přístavba základní školy?

V polovině července byly konečně zahájeny stavební práce na přístavbě (pavilonu) „nové“ základní školy v ulici Vítězná. Tímto okamžikem se stále více občanů, kteří se zajímají o dění v obci, ptá na hlavní důvody této přístavby: „Proč, když máme novou školu? Proč, když základní škola je umístěna ve třech budovách? Proč, když dětí je prý stále méně?“ Nemyslím, že moje odpověď uspokojí všechny zvědavé občany, ale důvodů, vedoucích k rozhodnutí obce postavit novou školní budovu, je pochopitelně povícero.

Hlavním účelem samostatné přístavby i následné rekonstrukce objektu „nové“ základní školy je vyřešit problémy související s provozem a užíváním současných tří budov a modernizace školní kuchyně. Cílem je především dosáhnout stavu, kdy objekt základní školy na ulici Vítězná:

- kapacitně splní podmínky pro umístění obou stupňů základní školy i s potřebným zázemím v souladu s novou Vyhláškou č. 410/2005 Sb., o hygienických požadavcích na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých,
- v jednom areálu bude nová kuchyně s jídelnou (v současné době musí žáci docházet do jídelny vzdálené asi 600 metrů přes frekventovanou silnici Ratíškovice-Vacenovice), jejíž stav a provoz bude vyhovovat zejména vyhlášce č. 137/2004 Sb., o hygienických požadavcích na stravovací služby,
- šatna pro odkládání oděvů a obuvi nebude na chodbě, jak je tomu dosud (lavičky a věšáky). Písek a nečistoty se na přezůvkách dostávají do tříd, což klade zvýšené nároky na úklid - každé ráno musí uklízečky stírat podlahu po příchodu žáků do školy, aby vnitřní prostředí školy odpovídalo biologicko-epidemiologickým ukazatelům (přecházení vzniku a šíření infek-

ních nemocí), upravených mj. zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. „Chodba - šatna“ je navíc velmi špatně větratelna. (Jsme poslední škola na okrese Hodonín, která nemá vlastní samostatné šatny!!!)

- žáci z odloučených pracovišť by nemuseli docházet na tělesnou výchovu do tělocvičny, což způsobuje problémy v organizaci vyučování apod.

Budova stávající školní jídelny byla postavena v roce 1853 a v roce 1890 byla rozšířena. Do dnešního dne byla několikrát stavebně upravována (přístavba kotelny, oprava interiéru kuchyně a jídelny). Sestává ze dvou nadzemních podlaží a suterénu (sklepních prostor). Tato školní budova slouží v současné době jako:

- vývařovna a jídelna (1. podlaží) pro cca 170 strávníků
- škola se dvěma kmenovými učebnami pro žáky 1. a 2. tříd (2. podlaží)
- školní družina (2. podlaží)

Dispozice školní kuchyně s jídelnou neodpovídá současným hygienic-

kým předpisům, zvláště zmiňované vyhlášce č. 137/2004 Sb., a její provoz je povolen na nezbytně nutnou dobu (do dokončení výstavby nové kuchyně s jídelnou). Základy budovy jsou podmáčeny, sklepní prostory nejsou vytápěny, v suterénu se drží nadměrná vlhkost, prostory jsou závadné z hlediska epidemiologického (tvoří se plísňe), nelze zde skladovat jakýkoliv materiál, budova je vedle frekventované silnice Ratíškovice-Vacenovice.

Budova „staré školy“ u drogerie byla postavena v roce 1910. Do roku 2002 sestávala ze čtyř kmenových tříd pro žáky 2. a 3. tříd. V létě 2003 byly v budově na základě úbytku počtu dětí v jednotlivých ročnících dvě třídy ve 2. podlaží propojeny, čímž vznikly prostory pro obecní knihovnu. V současné době se v této budově využívají pouze dvě třídy, a to v 1. podlaží jako dvě kmenové učebny, malá šatna a ve 2. podlaží WC dívky a kabinet („sborovna“) pro učitele. Třídy jsou umístěny v přízemí, kde není místnost (kabinet) pro učitele, budova má zastaralý typ (téměř nefunkčních) oken, okna nemají žaluzie, WC dívek je ve 2. podlaží.

Budova „nové“ základní školy byla postavena již v roce 1958 nákladem 2 069 000 Kč (původní rozpočet byl v tehdejší době na obdobné stavby 4,5 miliónu Kč!). Škola měla v den otevření 15 učeben, 5 kabinetů i laboratorní pracovnu s rozvodem plynu. Budova byla plánována pro ka-

pacitu 320 žáků. Kladnými stránkami objektu jsou:

- kompletní rekonstrukce elektroinstalace včetně osvětlení (léto 1998)
- kompletní rekonstrukce sociálních zařízení (léto 1999)
- vybavenost tříd novým nábytkem (1999-2003)
- kompletní rekonstrukce podlahy v tělocvičně (léto 2000)
- objekt je situován mimo zastavěnou část obce.

Výše jmenované rekonstrukce byly nařízeny po pravidelných revizích a kontrolách z oblasti hygieny, bezpečnosti práce a požární ochrany. Z důvodu technicko-estetických bude potřeba opravit venkovní fasádu (po výměně oken) spolu se zateplením. V současné době má „nová“ budova školy stále některé provozně-technické nedostatky:

- budova má plochou pultovou střechu, kterou často zatéká; v roce 2004 byla provedena „bůh ví kolikrát“ údržbová oprava s garantovanou trvanlivostí max. 6 let,
- budova má původní dřevěná okna, která netěsní a dochází k vysokému úbytku tepelné energie v zimním období (potvrzeno i energetickým auditem); okna nejsou vybavena žaluziemi, jsou zde instalovány pouze nevyhovující textilní závěsy; podmínky vytápění nejsou v souladu se zákonem č. 406/2000 Sb., o hospodaření s energií,
- v budově nejsou instalovány termostatické ventily pro samostatnou automatickou regulaci ve třídách, budova je vytápěna pouze ve smyslu „jižní a severní strana“, některé třídy jsou často „přetápěny“, je problém udržet ve třídách optimální mikroklima,
- schází místnosti (šatna a sociální zázemí) pro provozní zaměstnance,
- nedostatečné (volné) skladovací prostory pro archivní materiály,
- nedostatečné skladovací prostory pro provoz školy,
- objekt nemá bezbariérový přístup v souladu s vyhláškou č. 369/2001 Sb.,
- nevyhovující prostor školních dílen - učebna pro praktické činnosti nevyhovuje vyhlášce č. 410/2005 Sb.: není zde možnost odkládání občanského oděvu, nejsou zde nainstalovány výlevky, strop nemá požadovanou výšku,

- v budově jsou pouze dvě odborné učebny – „laboratoř chemie“ (není vybavena dle požadavků pro praktickou výuku), nová učebna informatiky INDOŠ a malá „provizorní“ místnost (sklad) pro výrobu keramiky,
- schází místnost pro kabinet anglického jazyka, kabinet výtvarné výchovy, samostatný kabinet pro matematiku (dosud je kabinet fyziky a matematiky v jedné místnosti),
- schází odborné učebny a pracovny: pro výuku fyziky, hudební výchovy (aula, posluchárna), výtvarné výchovy (kreslárna, mode-

lovna), audiovizuální učebna pro výuku cizích jazyků, školní klub, cvičná kuchyně pro výuku v rámci praktických činností, údržby a provozu domácnosti, školní knihovna (čítárna, studovna) pro žáky i učitele.

V článku jsem se snažil nastínit pouze některé zásadní otázky a důvody, které se dotýkají nutnosti vystavět nový pavilon či oddělení základní školy, které vyřeší většinu déle trvajících problémů spojených s provozem základní školy včetně stravování.

— **Mgr. Josef Hanák**, ředitel školy

Škola - obec - finance

V červnu tohoto roku byla konečně zahájena realizace přístavby „nové školy“. Jde o investici, jejíž první část bude stát cca 43 milionů korun. Za tuto částku budou vystavěny sklepy, kde budou skladovací prostory, 1. NP se šatnami, 2. NP s kuchyní a jídelnou a 3. NP s učebnami. Ve 4. NP, jež bude půdorysně menší, bude ateliér výtvarné výchovy.

V letošním roce by mělo být proinvestováno 20 milionů korun, z toho 15 milionů korun jsou státní dotace, 5 milionů korun je z rozpočtu obce. Finanční krytí investice pro příští

rok (cca 23 milionů korun plus vícepráce) není zajištěno. Zástupci místní samosprávy usilovně pracují na tom, aby tato stavební akce byla zařazena do státního rozpočtu pro rok 2007 a aby i pro další etapu přístavby byla přidělena státní dotace. V případě neúspěchu této snahy (což je možné, neboť žadatelů o peníze ze státního rozpočtu je mnoho), bude nezbytné, aby rozpočet obce pro rok 2007 byl zatížen o úvěr, což omezí další investiční činnost.

Situace kolem financování přístavby školy pro příští rok je v současnosti komplikována neschopností

politických stran dohodnout se na podobě vlády. Politická nestabilita na úrovni vlády a parlamentu rovněž komplikuje sestavení státního rozpočtu, v němž, a to bychom byli velmi potěšeni, by se objevila i položka Ratíškovice – přístavba školy. Finanční krytí této investice se tak stane tvrdým oříškem pro příští zastupitelstvo obce.

Podzimní volby do obecních zastupitelstev se stávají další neznámou, která situaci může znepřehlednit, což však osobně nepředpokládám, neboť v Ratíškovicích se příliš nepolitizuje a zastupitelstvo obce u důležitých záležitostech rozhoduje věcně a povětšinou ve shodě. Stavební akce přístavby je rozjeta, její aktuální nutnost je podepřena řadou argumentů (viz článek ředitele školy), a tak dle mého soudu i nové zastupitelstvo si tuto prioritu vezme za

svou a přístavbu dokončí tak, aby ratíškovická mládež měla dobré podmínky pro vzdělávání, jež v dnešní době hraje v utváření životních osudů a kariér stále větší roli.

V souvislosti s finančními nároky na letošní rozpočet i rozpočty následující cítím povinnost poděkovat všem těm, kteří se osobně angažují ve věcech veřejných a svůj čas (který na tomto světě máme vyměřen, ale nevíme jak) a energii věnují na zkvalitnění společenského života a občanské vybavenosti, tedy těch věcí, jež jsou důležité, avšak v situaci hrozby desetimilionových úvěrů nemohou být ze strany obce podporovány tak, jak by si zasloužily. Je třeba poděkovat těm, kteří se snaží zabezpečit kulturní a sportovní akce a materiální zázemí místních zájmových organizací, a to s minimálními požadavky na zatížení obecního rozpočtu.

Možnosti financování zájmové a společenské činnosti jsou dány mimo jiné skrze programy z „evropských peněz“. Tyto programy jsou relativně šetrné, získání dotace je však věc administrativně velmi náročná. Přesto řada ratíškovických občanů se těchto nesnází nezalekla a díky své usilovné vytrvalosti dosáhla úspěchu. Tak bylo vybudováno dětské hřiště u „staré školy“, skauti si obnovili stanové vybavení na tábor, národopisné soubory si vydaly reprezentativní hudební nahrávku, proběhlo ratíškovické kulturní léto, jež kromě práce nestálo obecní pokladnu ani korunu. Připravuje se vybudování skateparku na orelském hřišti, obnova výmalby v kostele a ediční činnost. Jak vidno, osobní angažovanost ve věcech veřejných lze dosáhnout mnohého. Za to Vám patří dík.

Radim Šťastný, radní

Správní řízení ve školství

V poslední době často slyším větu: „To za nás (dříve) nebývalo!“ nebo „To je ale byrokracie!“, které mne bohužel stále více pohoršují, a to proto, že i ve školství probíhá v posledních dvou letech mnoho legislativních změn - volněji řečeno „všechno je jinak“. I když televize, rozhlas, noviny a v poslední době zejména internet poskytují dostatek relevantních informací, lze zvláště v dnešní době na internetu nalézt vše podstatné - stačí brouzdat na správných www stránkách. Všechny státní instituce se totiž snaží poskytovat významná i nejnovější sdělení v elektronické podobě na svých oficiálních webových stránkách.

Podstatné legislativní změny ve školství probíhají od 1. ledna 2005, a to vydáním nového školského zákona č. 561/2004 Sb., zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, včetně několika desítek prováděcích předpisů. Vzhledem k tomu, že ředitel školy, která je zřizována státem, krajem, obcí nebo

svazkem obcí, je správním orgánem, vykonávajícím veřejnou správu, musí součinnost s účastníky správního řízení (rodiče, zákonný zástupce dítěte) probíhat podle nového zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále SŘ), který nabyl účinnosti 1. ledna 2006, jak mu nařizuje § 183 odst. 1 školského zákona.

Nabytím platnosti správního řádu tak došlo k největším administrativním změnám ve školství, vztahujícím se na rozhodování ředitelů škol, pro laiky a odpůrce zákonů „k nárůstu byrokracie“(!). Zákony ale nejsou k tomu, aby se porušovaly a obcházel, nýbrž k tomu, aby se pokud možno dodržovaly, neboť obcházet zákony se nevyplácí. Dokud se nic neděje, je všechno v relativním pořádku. V případě jakéhokoli průšvihů, nepříjemnosti či jiných potíží se vše řeší podle platné legislativy a více, jak kdy jindy, lpí zvláště postižená strana na postupu řešení problému právě podle platných zákonů, což je známá paradoxní situace.

Například ustanovení § 165 odst. 2 školského zákona výslovně uvádí taxativní výčet rozhodnutí ředitele školy a školského zařízení v oblasti státní správy, kdy ředitel rozhoduje o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti státní správy, tedy kdy se jeho činnost řídí správním řádem – má charakter správního řízení:

- přerazení žáka do vyššího ročníku
- povolení individuálního vzdělávacího plánu
- přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání a ukončení předškolního vzdělávání
- odklad povinné školní docházky
- převedení žáka do odpovídajícího ročníku základní školy
- přijetí k základnímu vzdělávání
- převedení žáka do jiného vzdělávacího programu
- povolení pokračování v základním vzdělávání
- opakování ročníku po splnění povinné školní docházky
- snížení nebo prominutí úplaty za poskytování vzdělávání a školských služeb
- povolení a zrušení individuálního vzdělávání žáka.

Jiné případy, ve kterých ředitelé škol a školských zařízení „rozhodují“ – tedy případy neuvedené v § 165 odst. 2 školského zákona, nejsou správním rozhodováním a nevztahuje se na ně správní řád (z pohledu

právního se jedná o tzv. „organizační opatření“, např. zařazení žáka do školní družiny, zařazení žáka do konkrétní třídy apod.).

Správní řízení se zahajuje **řízením o žádosti** (na žádost účastníka, § 44 SŘ) nebo **z moci úřední** (§ 46 SŘ). Žádost musí obsahovat předepsané náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 SŘ. Rozlišení, zda bylo správní řízení zahájeno na žádost nebo z moci úřední je velmi důležité, neboť správní řád obsahuje některé instituty odlišné právě podle toho, jak byla řízení zahájena. Na základní škole lze zahájit řízení z moci úřední pouze v případě převedení žáka do odpovídajícího ročníku podle ustanovení § 39 odst. 2 školského zákona, v ostatních případech musí rodiče (zákonný zástupce) vždy podat žádost.

Jak bylo uvedeno výše, správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí. V okamžiku podání žádosti uchazečem proto nastává další podstatná část správního řízení, a to:

- založení spisu v dané věci podle § 17 SŘ označeného spisovou značkou
- shromáždění všech podkladů a písemností, popř. důkazních prostředků
- pořízení soupisu (evidence) všech součástí spisu včetně příloh
- vydání rozhodnutí.

Účastník správního řízení má možnost (právo) nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Účastník může svého práva využít kdykoliv v průběhu řízení, správní řád neomezuje využití tohoto práva pouze na úřední dny či hodiny. S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Právo činit výpisy v sobě obsahuje právo činit si kopie vlastními prostředky (fotoaparát).

Ve správním řízení hrají podstatnou roli lhůty – lhůty pro správní orgán k vydání rozhodnutí (viz § 71 SŘ), dále pak lhůty pro účastníky k provedení úkonu. Lhůty mají rozdílnou právní úpravu, kterou není možné zaměňovat.

Pro vážné zájemce o aktuální informace nejenom z oblasti školství uvádím některé důležité webové stránky:

- **www.msmt.cz**
Ministerstvo školství ČR
- **www.mvcr.cz/sbirka/**
Sbírka zákonů od r. 1945 v elektronické podobě - možnost stažení stejnopisů zákonů ve formátu PDF zdarma
- **www.jmskoly.cz/**
Školský portál JmK
- **www.edu.cz**
Školský vzdělávací a informační portál
- **www.vuppraha.cz**
Výzkumný ústav pedagogický Praha
- **www.atre.cz**
Firma ATRE specializovaná na právní dokumenty pro školy; možnost stažení různých dokumentů zdarma

- **www.orgman.cz**
Organizační manažer školství jižní Moravy
- **www.uiv.cz**
Ústav pro informace ve vzdělávání
- **www.csicr.cz**
Česká školní inspekce
- **www.ceskaskola.cz**
Web pro základní a střední školy
- **www.mujnet.cz**
Portál zaměřený na práci pedagogů

Cílem tohoto krátkého příspěvku bylo ozřejmit aktuální legislativní situaci správního řízení, které je nutné respektovat podle výše uvedených zákonů.

— **Mgr. Josef Hanák**, ředitel školy

Výše úplaty za zájmové vzdělávání

Reditel Základní školy a Mateřské školy v Ratíškovcích stanovuje v souladu s ustanovením § 123 odst. 2 a 4 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), v platném znění, a s ustanoveními § 11

a 14 vyhlášky MŠMT ČR č. 74/2005 Sb., o zájmovém vzdělávání, výši úplaty **100,00 Kč měsíčně** za zájmové vzdělávání ve školní družině, tj. 69,44 % průměrného objemu skutečných neinvestičních měsíčních výdajů na účastníka za kalendářní rok 2005, s účinností od 1. září 2006.

Výše úplaty za předškolní vzdělávání

Vsouladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 14/2005 Sb., o předškolním vzdělávání, ve znění vyhlášky č. 43/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 14/2005 Sb., o předškolním vzdělávání, stanovuje ředitel školy výši úplaty za předškolní vzdělávání od 1. září 2006, tj. na období školního roku 2006-07, takto:

1) základní výše úplaty za předškolní vzdělávání činí 42,18 % průměrného objemu měsíčních neinvestičních výdajů v roce 2005, to je **240,00 Kč měsíčně**,

2) pro případy dětí v celodenním provozu, jimž je docházka do mateřské školy omezena nejvýše na 4 hodiny denně z důvodu pobírání příspěvků, se stanovuje výše úplaty odpovídající 2/3 výše úplaty stanovené pro celodenní provoz, tj. **160,00 Kč měsíčně**.

Mgr. Josef Hanák, ředitel školy

Pozvánka na výstavu hub

Připravujeme na 23.-25. září již XXVI. výstavu hub v hasičské zbrojnici.

Srdečně zvou pořadatelé.

Jaroslav Beránek

(22. 7. 1911-20. 7. 2006)

Ještě před pár lety jsem v Ratíškovicích pravidelně potkávala jeden krásný pár – starší spokojené manžele, kteří se vydávali na pomalou procházku. On byl vysoký s přísným pohledem, ona malá, drobná a usměvavá. Pokaždé, když jsem je uviděla, proběhly mi hlavou staré filmy ze třicátých let minulého století; filmy, které ukazovaly páry vzácné svým chováním a úctou jednoho ke druhému. Byli to manželé Beránkovi – učitelé, kteří provázeli školními lety většinu dnes už starších „Ratíškovíjaků“. Paní učitelka před nedávnem odešla na tu nejdelší procházku a já stále slyším její milý hlas při setkáních u starých fotografií a přívětivé „Jen pojdte dál...“. Při našich rozhovorech se vzájemně doplňovali, a tak to bylo i v jejich životě.

Pan učitel Jaroslav Beránek by o letošních prázdninách oslavil 95. narozeniny. Chtěla jsem mu ve Zvonu k tomuto nádhernému životnímu jubileu poblahopřát, předběhl mě však osud a zůstala mi jenom krásná vzpomínka na to, co jsem od něj při svých návštěvách vyslechla.

Narodil se 22. července 1911, tedy ještě v době rakousko-uherské monarchie, jako nejmladší ze šesti sourozenců. I když jeho rodiče byli maloročníky, dali všem svým dětem možnost studovat. V malé vesničce Podbrežice, která sahá svou historií až do dob Karla IV., bylo v té době asi sto domů a velmi malá jednotřídní škola. V ní se učil v letech 1917-1922 a protože měl vynikající výsledky, byl na základě tzv. „frekventačního vysvědčení“ přijat na gymnázium v blízkém Vyškově, které navštěvoval po dobu 8 let. Stal se velmi dobrým studentem, měl rád historii, četbu a podle svých slov dostával „dvě koruny na den na rohlíky a uzenku a já jsem si kupoval knížky. A vždycky se doma divili, co toho tolik sním...“. Jako student je kupoval postupně - protože byly drahé,

vycházely v té době po částech v sešitovém vydání a nakonec byla vydána vazba. V jeho knihovně jsou doposud knížky od takových literárních klasiků, jakými byli Jirásek, Sienkiewicz, Hviezdoslav a další.

Mimo základní předměty, jimiž v té době byla čeština, náboženství, matematika a filozofie, se po celou dobu učil také latinu, němčinu a francouzštinu. Protože však studium gymnázia nestačilo na jeho budoucí povolání, po jeho ukončení absolvoval a úspěšně zakončil maturitou jednoletý Abiturientský kurs pro učitele škol moravských při státním ústavu učitelském v Brně. Na maturitním vysvědčení, které bylo v té době zváno „Vysvědčením dospělosti pro školy obecné“, má mimo jiné i ohodnocení z pedagogiky a zvláštní metodiky, výchovy slabomyslných, nauky o polním hospodářství a hry na housle. Hudebně a houslí se také s láskou věnoval po celý svůj život. Během studia, zakončeného v červnu 1931, absolvoval také násluchy v jednotlivých třídách a ve cvičných hodinách se „učil učit“. Od 1. září do 31. října 1931 vyučoval na trojtřídní škole ve Starém Poddvorově a v témže roce, podle zápisu z obecní kroniky, „od 1. listopadu dostal dvouměsíční zdravotní dovolenou před pensionováním došavadní správce školy Ant. Šmilauer. Místo něho, jako výpomocný

učitel, ustanoven Jaroslav Beránek.“

Vyučování v místní šestitřídní národní škole v té době nebylo vůbec jednoduché. Ve třídách byl velký počet žáků, škola byla malá a učilo se v třídních turnusech na ranní a odpolední směny. Při odpoledním vyučování se v posledních hodinách nesvítilo – ve třídách byla tma, na konci vyučování se už nedalo psát a tak žáci mohli jenom poslouchat výklad. V zimním období přicházela navečer s lampou do třídy školnice - vybírala popel z kamen a chystala topení na ranní vyučování. Tělocvik

v posledních hodinách být nemohl, protože scházela tělocvična a v zimě se navečer nedalo chodit na vycházku.

Po prvním roce přerušil působení v Ratíškovicích na 14 měsíců – byl odvelen na vojenský výcvik, kde dosáhl hodnosti podporučíka (později absolvoval olomouckou Školu důstojníků v záloze, zúčastnil se různých cvičení, až se nakonec v období II. světové války stal nadporučíkem).

Roku 1933 získal vysvědčení učitelské způsobilosti pro národní školy. O pět let později absolvoval státní kurs pro vzdělávání učitelů li-

dových škol hospodářských a byl prohlášen za „výborně způsobilého vyučovati na lidových školách hospodářských přírodovědeckým a národohospodářským základem výroby zemědělské“.

V pololetí školního roku 1936/37 do Ratíškovic nastoupila jeho budoucí manželka, slečna Marta Blažková ze Sudoměřic. V začátcích svého působení oba bydleli v nájmech, až po svatbě v červnu 1938 se společně nastěhovali do volného domku rodiny Kordulovy, č.p. 390, jehož majitel se přestěhoval do Valtic. V tomto domě se třemi místnostmi bydleli po celou dobu války. Byla to velmi těžká doba pro

oba učitele, podle zápisů ve školní kronice „pro plány Němců do budoucna se nehodil vzdělaný a uvědomělý český člověk.“ Komplikací navíc bylo i jeho přátelství se zdejšími učiteli Josefem Kocůrkem, členem protifašistické organizace Obrana národa.

Dnem 1. října 1946 byl přeložen na místní měšťanskou školu. Protože až doposud působil na dnes tzv. prvním stupni školy, snažil se dále vzdělávat a v roce 1949 „vyhověl předpisům ... ministerstva školství a osvěty ... a prohlašuje se za způsobilého vyučovati ... na středních školách s českým vyučovacím jazykem.“

Rodina Beránková pořád neměla svůj vlastní dům, až později zakoupili pozemek v dnešní ulici Příční a v dubnu 1953 podali žádost o stavbu rodinného domu. Podle jeho slov byli mezi prvními, kteří tu začali stavět, protože „do té doby tu byly jenom louky a za humnami Séčky jsme hrávali s učiteli volejbal“.

Učitelův sbor roku 1962 - dole zleva Slovákova Eva (cizí), Blahová Anna, roz. Zapletalová (r. Sudoměřice), Klabalová Berta (Baťovka) roz. Helísková (r. Strážnice), Beránková Marta, roz. Blažková (r. Sudoměřice), ředitel Beránek Jaroslav (r. Podbřežice u Vyškova), Frejlichová Milena pr. Pavlátová (cizí), Hofírková Zdena, roz. Zdražilová, Slezarová Anna, roz. Žiškova (r. Strážnice), asi Vítková Ivuška, roz. Mühlbauerová (cizí), uprostřed zleva Ivan Miroslav, Ivanová Anna, Kopka Václav (žijící Baťovka, později Hodonín, dnes Bouzov), Schierová Silvie (cizí - Koryčany), dvojčata Dostálová Jitka (cizí - Hodonín) a Dostálová Jiřina (cizí - Hodonín), Helštýnová Ludmila (cizí), nahoře zleva Štastný František, Olša Ludvík (cizí), Hofírek Miroslav (r. Veselí nad Moravou), Hadač Ladislav, Klimeš Vlastimír (r. Milotice). Zapůjčila Štastná Františka, 155

Stavěli jej vlastními silami - když nebyly cihly, šel do místní cihelny a dělal je ručně do forem; bylo-li potřeba dřevo na výrobu krovů, odešel během prázdnin pracovat na brigádu do lesů poblíž Hřenska a jen se sekýrami a ručními pilami tu spolu s ostatními dělníky pracoval od rána do noci. Nastěhoval se s manželkou a svými dvěma syny na vánoce roku 1956 a dům postupně dobudovali.

V roce 1951 odešel na vlastní žádost do penze ředitel střední školy v Ratíškovici František Šedivý a Jaroslav Beránek se stal jeho nástupcem. V průběhu čtyřicetiletého období v této funkci byla v trati „Padělky za Humny“ v srpnu 1958 zkolaudována nová osmiletá střední škola – dnešní „nová škola“ a v březnu 1971 byla slavnostně otevřena moderní tělocvična.

Za svou dlouholetou práci ve vzdělávání získal od vlády v březnu 1970 titul Zasloužilý učitel. Ředitelem byl až do 9. srpna 1971,

kdy odešel na zasloužený odpočinek.

Jeho nástupce Jiří Růžička do školní kroniky zapsal: „Byl přísný k žákům i učitelům, ale vždy spravedlivý a ve všem důsledný, v práci vždy stoprocentně spolehlivý a pečlivý. Všem žákům i učitelům může být velkým vzorem.“

Nemohu hodnotit jeho působení osobně, protože mě samotnou neučil. Setkávám se však s jeho žáky – dnes už postaršími ba i starými lidmi s mnoha životními zkušenostmi a všichni na něj vzpomínají se stejnými slovy: „Byl přísný, ale spravedlivý...“.

Manžele Beránkovy jsme navštívili s manželem několikrát. Pomáhali nám s popisem školních fotografií, vzpomínali na školu a své žáky, na život v Ratíškovici. Jsem ráda, že jsem měla možnost setkat se s tak pro mě vzácnými lidmi – na některé chvíle, i když jsou krátké, se nezapomíná po celý život.

Irena Bařinová

Slovácký krůžek 1946

(Podle zápisů Jana Foltýna
v Kronice obce Ratíškovice
a vzpomínek Marie Kordulové,
roz. Vlčkové)

Ratíškovice byly a jsou dosud nejzachovalejší národopisnou vesnicí na jižní Moravě. Může se dokonce říci, že ve své Kyjovské skupině krojové byly nazývány jakousi parískou, a to proto, že si nejdéle uchovávaly svůj původní ráz jak po stránce výšivek, tak po stránce základních barev (ultramarínově modrá, rumělka červená, šťavnatá zeleň, žluté barvy velmi málo, za to vyrovnává a do souladu řadila barva bílá.)

Během okupace byl kulturní život v naší obci omezen ba téměř zničen, čímž nezůstala bez pohromy ani naše vesnice. Toto velmi těžce neslo několik lidí, milovníků tohoto pozvolna mizejícího lidového umění. Utvořili skupinu, která sdružovala milovníky kroje a zvyků, k níž mohl každý jako takový kdykoliv přistoupiti, aniž byl vázán stanovami a povinnými příspěvky. Bylo tak činěno z velké úcty k odkazu našich předků strážící čistotu tohoto, ve své původní formě, udržující tradicielnost nikým nevnučovanou. Jelikož u nás v Ratíškovicích v této době byl kroj ještě stále živý, nebylo nesnadno získat pro tuto myšlenku z veřejnosti pochopení, a skupina stala se v tomto směru vedoucím činitelem celé vesnice. Hned po osvobození během roku 1945 oživila národopisně celá vesnice.

Vlivem okolností skupina počátkem roku 1946 byla nucena změnit dobrovolnou formu za organizovanou

složku pod názvem „Slovácký krůžek“. „...To nás strýc Blaha vědl. To sme si užili mládí a písniček...“ Tento nespokojil se jen činností místní, ale zúčastňoval se národopisných slavností a různých oslav v celé naší vlasti. Byly to celostátní národopisné slavnosti v červenci 1946 ve Strážnici, téhož roku zúčastnil se „Slov. krůžek“ celostátních národopisných slavností v Liberci, kde získal I. cenu ministerstva školství a čestnou cenu tehdejšího

Zprava Hasík Petr (zakladatel a vedoucí Slováckého krůžku), primátor města Prahy Vacek Václav, Blaha Josef (zakladatel a vedoucí Slováckého krůžku) - zapůjčil Toman František 44

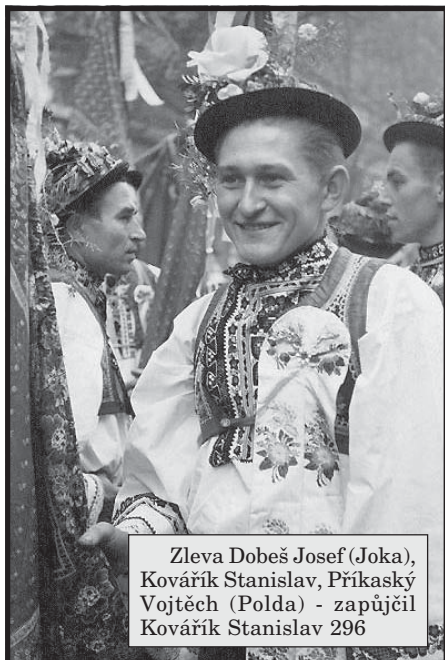
předsedy vlády Klementa Gottwalda.

V říjnu 1946 pořádá na přání I. českoslov. skupiny v Praze skutečnou slováckou svadbu v chrámu sv. Víta ve Svatováclavské kapli. Ženich byl Jan Toman, č.p. 397, nevěsta Josefa Dobešová, č.p. 316, kteří zde byli církevně oddáni dp. Dr. Šeborem. Svědkem byl primátor hl. města Prahy Dr. Václav Vacek. Svadební průvod procházející s rúchama (praporce z tureckého šátku, kyticí a pentlama) z chrámu sv. Víta celou Prahou až na Vinohrady uchvátil a nadchl všechny Pražské občany.

„...On chtěl ten Vacek vidět svadbu, ale normální svadbu, ne enom tak jako. My sme tam byli v tej Praze myslím štyřikrát lebo třikrát, co sme tam účinkovali, tak on nás viděl. To sa ženil Janek Toman s Pepinú Dobšovú, oni sa měli brat, tak sa tam šli jako pozbírat. Měli svadbu v tej kapli toho svatého Víta, tam měli zdavky. A svícu zme zpívali u ženicha aj u nevěsty. Potom zme šli průvodem, ten mládenec měl rúcho a my zme ten koniec držali a tramvaje zastavovaly... A ten Vacek s nama pochodoval, on šel celú cestu s nama – po Karlovém mostě až na ty Hradčany. A my sme tam byli aj v tem jeho paláci, jak on úřadoval a ten ženich s tú nevěstú sa moseli podepsat do tej knihy, aj hostinu zme tam měli – všeco ... Tam jich zezdali a oni měli doma potom hostinu z rodínú, protože v tej Praze

byl enom ten krůžek a starší družku tam měli a staršího mládenca. Ti jejich rodiče už byli staří, včilkaj už nejsou rodiče tací staří. Tetička Tomanová, tá už byli taková zhrbená, tož kde by jich tahli do Prahy...“

Další rok 1947, který je přímo přeplněn prací pro uchování kroje, zvyků a výšivek byl zahájen starou tradiční taneční zábavou zvanou „Řetaz“, kde byl přístup možný jen v krojích. V tomto roce se „Slovácký krůžek“ zúčastnil národopisných slavností v Hodoníně, v Chocni, v Bystřici pod Hostýnem, mimo pořádané slavnosti v naší obci. Následujícího roku po odbytí zimních ta-

Zleva Dobeš Josef (Joka), Kovářík Stanislav, Příkaský Vojtěch (Polda) - zapůjčil Kovářík Stanislav 296

Vlevo nevěsta Dobešová Josefa (Šichtova) pr. Tomanová, primátor Prahy Vacek Václav, starší družka Dobešová Anežka pr. Kadlčíková, za ní schovaná Foltyňová Marie (Václavka) pr. Příkaská (Poldova)

nečních zábav (řetazu a fašanku) zajíždí Slováký krúžek v květnu do Prahy na celostátní oslavy.

„...My sme tam byli štrnást dní, vystupovali sme tam. To sme spávali v klášteře. A ešte sme tam jednu byli, a to nás zavézli až za Prahu a to sme spávali v blázinci. Ale to byli tací blázni, né blbí, to byli tací menší blázni, tož tam sme spávali. A co nám kluci tam dělali na potvoru - to ti bylo, tam sme si užili mládi.

Jednu sme aj na loďkách jezdili po Vltavě. S Fandú Trubkovú sem jezdila, tacoví kluci za nama jezdili a furt do nás drncali a my sme písčali... A jednu sem došla aj pochrámaná. Mamka mňa nechťeli nikdy nikde pustit, ale dycky ňa pustili. My sme jednu jeli z tej Prahy v tych takových vagónech, jak sa vozívali koně, prasata aj krávy. A já sem seděla, tady byla taková šprušla a já sem seděla na tem kraji a hongala sem si nohama a cosi že břínk! A to ňa mohlo stahnút. Já sem zavádila, tam cosi moselo byt a já sem si rozbila tú nohu... Aj peníze mě tegdá došly, protože my sme byli všeci pojištění. Jé, a tenkrát sa měly kopat erteple, mamka mně nadávali, tá mňa zbuchancovali tegdá, to si pamatuju, jak ňa zbili... “

Navštívili rovněž národopisné dny ve Strážnici, a znovu se zúčastnili Slovanské zemědělské výstavy v Praze, a též Sokolského sletu toho roku.

„... My sme jezdili po celém světě - Pardubice, Líšeň, třikrát Praha, Choceň, všady sme jezdili s tým krúžkem... A na plese sme jezdili. Do Hradišťa na tyto krojové a taky ňa jednu nechťeli pustit. Oni ně říkali: „Běž, jed, ale já ti nedám ani

šestku!“ Oni ně nedali ani korunu, já sem jela na ten ples bez peněz, úplně bez peněz. No a potom sme sa spravovali, ten Franta, ten ministr – ten Franta Toman tam měl kancelář. A tam sme sa u něho spravovali, oblékali. Tam nás jelo enom pět párů. A on tam měl motórku. A Matěj Gajdík, to byl tegdy můj společník v krúžku, on ostal na tej motorce, furt ju přehlédal, furt toto a toto a my už sme byli daleko a já povidám: „Tož gde ten Matěj je, já nemám ani koruny a gdo mně zaplatí?“ To sa platilo, pravda. A on potom doletěl a on mě to zaplatil tú stupenku. A on sa potom aj na motorce zabil, tak měl rád motorky... Mňa mamka nechťivali púšťat, já sem měla frajira na vojně. A byl lidový ples, nebo orelský, a tegdá sa volila stárka a stárek. No a my sme tegdá drali pění, to si pamatuju jak fčil. Došli Franta Kotas, Kubiš Foltyň, Vašek Gajdík a že esli bych něšla za stárku s Vaškem Gajdíkem. A mamka řekli: „Do řiti, do řiti půjdeš, máš chlapa na vojně – nikde nepůjdeš! A potom, já bych mosela šecho prat, nemám nic poprané!“ Tak mně to řekli. A baby povidajú: „Enom ju pust, nech ju, nech ide.“ Tož potom sem šla za tú stárku. Ale můj Miša sa to dozvěděl ...“

Onemocněním vedoucích činitelů Slovákého krúžku v roku 1949 a nepochopením některých místních politických činovníků činnost „Krúžku“ ochabla a proto i účast na celostátních Strážnických slavnostech nevyzněla jako v letech minulých...

Úplně vpředu Koten Vojtěch, vpravo Toman František (pojišťovák), vlevo možná cizí - zapůjčil Dekar Miroslav, Plzeň

Zakladatelem „Slováckého krůžku“ byl velký milovník lidových písní a tanců Josef Blaha, kterého všichni znali jako „strýca Blahu“, a Petr Hasík. V pozdějších letech ke zvýšené aktivitě souboru přispěla také Anežka Antošová (Matějčíkova). „Krůžek“ pořádal vystoupení, besedy u cimbálu, krojované hody; v šedesátých letech se na určitou dobu obnovila oslava tradičních dožíněk. Nechyběly oslavy fašáňku a chození po šlaháčce. S učitelem Václavem Kopkou, vedoucím filmového kroužku v Ratiškovcích, „Slovácký krůžek“ zorganizoval a natočil slovácké hody a krojovanou svatbu v původních krojích se všemi zvyklostmi.

Na přelomu 60. a 70. let, kdy už „krůžkaři byli odrostení“, nastoupila mladší generace. Byl založen dětský národopisný soubor Rozmarýnek a na jeho činnost pak navazuje soubor „Konopa“. V současnosti bývalí členové „Konopy“ vedou další generaci mladých v souboru „Ratiškovská Dolina“, souběžně s nimi tančí také dnešní „Slovácký krůžek“ a nejmladší generaci zastupuje „Dětský národopisný soubor“.

Ti všichni, společně s ratiškovickými muzikanty a zpěváky, mají velkou zásluhu na uchování toho, co dnes označujeme souhrnným názvem „folklor“.

Irena Bařinová

Folklor

Zážitek, na který se nezapomíná

Tak to vám byl opravdu zážitek! I když je to už několik měsíců nazpět, při vzpomínce na tuhle akci se mi vždy vyloudí úsměv na tváři. Od samého začátku to stálo za to. Začalo to takto: Jednoho dne se mi ozval Robert Blaha, vedoucí mužského pěveckého sboru, zda bychom s nimi nejely do Dubňan na Přehlídku mužských pěveckých sborů a zazpívat si s nimi (tedy jen dívčí sbor z Ratiškovské Doliny), že si mají vzít s sebou hosty. Nabídka to byla lukrativní, ale úvahy ještě zajímavější. Mužáci jsou fajn chlapi a po pěvecké stránce „jedničky“, takže proč tuhle nabídku nepřijmout. Slovo dalo slovo a my jsme začaly v Dolině pilně zkoušet, zpívat, vybírat písničky. Sice jsme nevěděly, oč kráčí a co se po nás přesně chce, ale znaly jsme minutáž a té jsme se držely.

Robert mi slíbil, že se s námi spojí a že si uděláme pár společných zkoušek, ale čas je neúprosný, tekla jako voda, vystoupení se blížilo a spo-

lečná zkouška stále v nedohlednu. Jednou nemohl ten, podruhé tamten. Takže nakonec společná zkouška byla v pátek, těsně před sobotním vystoupením. A teprve nyní nastaly první problémy. Tematicky nám neseděly písničky a ani intonační položení nám moc nepasovalo. Tak se tvrdě zkoušelo, hledalo, bádalo, zpívalo... až z toho vyšlo opravdu něco, s čím jsme se nemuseli stydět jít vystupovat. Jak už jsem zmiňovala chlapi - tedy jen mužský sbor - jsou jedničky a přizpůsobili se našemu repertoáru... přece nepůjdeme s nějakýma „břídilama“ vystupovat, no ne!?

Nastala sobota, a to byl u nás zrovna košt vína - takže sraz - kde jinde než u Hiltonu, neboť mužáci museli první okusit ty špičky vinné úrody. Jízda do Dubňan se konala Slávkovým (Hebrónovým) autobusem. Tedy (a snad se na mě Slávek neurazí) já to nenazvu jinak než „koňobus“. Chlapi naskákali dopředu na sedadla a nás nahnali v těch sukni-

cích do busu zadním vchodem. Lidi, připadaly jsme si jako když nás vezou na jatka, ne na vystoupení. Pokud někdo neví, jak Slávkův autobus vypadá, popíši: vypadá to jak autobus, má to volant jako autobus, kola jako autobus, u řidiče je pár sedadel, jinak celý bus je jedna tmavá díra bez oken a sedadel, no doslova a do písmene, jak když se vozí koně. Takže my děvčata jsme „vlezly“ (slovo taky odpovídá) do busu, rozkročily nohy, abychom udržely rovnováhu, chytly se madel, která jsou po celém obvodu zadní části busu a mohlo se vyrazit. A abychom toho neměly málo, tak nás pan řidič bavil tím, že během jízdy zhasínal a opětovně rozsvěcoval světla. Takže jsme polovinu jízdy jely potmě a jen počítaly zatáčky, kdy už ty Dubňany budou.

Hurá! Zdrávy dorazily. Seskok z autobusu do mužských náručí - to bylo lehké napravení cesty. A pak jen soustředění na vystoupení. Jo, kluci ze sboru jsou v tomhle ostrílení a nebyli tu poprvé, ale my holky byly přece jen trochu nervózní. A to se taky prokázalo v dalším dění, sranda nechyběla ani tady. Mužské sbory si s sebou přivezly ženské sbory (jak již bylo zmíněno), ale poněkud vyšší věkové kategorie, než jsme byly my. A tak chlapům málem vypadly oči z důlků, když chodili po schodech, nad kterými stála naše děvčata v suknicích, a muži měli krásný výhled na mladé, štíhlé nožky Doliňáček. „To sa aj po pohárku nalávalo“.

Na pódium jsme šli jako druží v pořadí. Ovšem bez trapasu by to snad opět ani nešlo. Hlásilo se jméno vedoucí ženského sboru z Ratiškovic: Terezie Dobiášová! Mrkly jsme na sebe s Horynů (Hana Šupálková) s výrazem, která z nás dvou to vlastně je. Mužáci si dali úvodní písničku a my ladným krokem a se zpěvem přišly za nimi. První část vystoupení byla dobrá, ale z druhé poloviny nás mrazí dodnes. Když jsme začaly zpívat druhé pásmo, ve kterém jsme měly dokonce naplánované, že chlapy trochu poškádlíme, nasadily jsme si tón snad o oktávu výš, než jsme původně chtěly. Tahaly jsme to snad i z paty, jak se říká „jak když taháš kočku za ocas“, koulely jsme na sebe oči, ve kterých byla přímo hrůza, pomáhaly jsme si snad i palcama u nohou a těšily se, až ta písnička skončí. Dokonce některé

zpěvuleny se neudržely dojetím a začaly se pochechtávat, což bylo jako impuls pro další. Jen s hrůzou jsme čekaly, jak to vše dopadne. Písnička skončila a my si následující píseň opět položily do správné tóny a už odzpívaly vše v pořádku.

Ale zážitek u nás zůstal. Chlapi nás sice utěšovali, že to bylo dobré, ale my jsme nejlíp věděly, jak jsme odzpívaly. Později se k nám doneslo, že se zpívání velmi líbilo, ale náš pocit nám nikdo nevezme. Stejně to bylo zásluhou našich „jedniček“. Po vystoupení jsme se hned naložili do našeho „luxusního“ busu s jedinou myšlenkou na náš koš. Až tam, u pohárku vína, z nás teprve spadla ta chmurná nálada a zpytování svědomí.

A proč jsem vlastně tohle všechno vzpomněla a na nás prozradila? Jak už jsem psala ze začátku, je to sice už nějaký ten měsíc nazpět, ale vzpomínky zůstávají. Kupodivu, ale jen ty pěkné, veselé - cesta autobusem, představení vedoucí, lákavé nožky na schodišti...

Chtěla jsem tímto článkem jen říci, že učený z nebe nespadl a chybami se člověk učí. Tak hlavu vzhůru vstříc dalším nástrahám a trapasům, které na nás ještě čekají. Slávek Hebron se snad nebude zlobit za mou otevřenost k jeho pojízdnému vozidlu. My jsme stejně rády, že jsme měly tu čest se s ním svézt. A díky Roberte, za nezapomenutelný zážitek...

Za divčí sbor Ratiškovské Doliny

Ilona Příkaská

Když sem já šel z Ratiškovic

To je název prvního vydaného CD k příležitosti oslav 865 let od první písemné zmínky o obci. Album vzniklo z iniciativy vedoucích souborů Osvětové besedy, kterým

Robky ze Sěčky, Ratiškovská Dolina, Slováký krúžek, Mužský pěvecký slováký sbor. O hudební doprovod se postarala cimbálová muzika Dukát s primášem MUDr. Jaromírem Břeněm.

doposud scházel prezentační a propagační materiál tohoto formátu. CD je financováno z projektu „Z pokolení na pokolení“, který financuje Evropská unie a Evropský zemědělský orientační a záruční fond EAGGF. Předfinancováním projektu se ujala Obec Ratiškovice.

Na CD se představují ryze folklórní soubory Osvětové besedy – Dětský folklórní soubor, ženský sbor

Chtěla bych moc poděkovat všem vedoucím a členům jednotlivých souborů a kroužků, kteří se mravenčího natáčení účastnili. Velký dík patří i nahrávacímu studiu Vojty Herky z Ratiškovic, který ve velmi krátkém časovém termínu 4 týdnů se postaral o celý servis – nahrání, vydání, foto i grafickou úpravu celého CD. Děkujeme i hudebnímu režisérovi panu Františku Šimkovi z Dolních Bojanovic

za „lekce“ a zkušenosti, které nám dával během natáčení.

Zájemci o nové CD mají možnost v průběhu prázdnin jej získat za symbolickou cenu 100 Kč. Tato částka jde na další folklórní činnost souborů.

Informace na tel. č. 607 511 779 (Jana Koplíková).

Jana Koplíková

Dopis, který potěší

Ve Velenicích dne 12. července L. P. 2006

**Vážený pane starosto Obce
Ratíškovice, vážené obecní
zastupitelstvo, vážená
Osvětová beseda Ratíškovic,**

jsme účastníci autobusového a automobilového zájezdu k Vám na 38. Festival dechových hudeb dne 9. července 2006.

Je tomu již několik dní, co jsme zase doma – v Čechách, ale naše mysl i srdce stále zpívají. Jsme naplněni nesmírnou krásou, hudebním obdivem k moravské písničce, všemu moravskému folkloru i tradicím.

Jezdíme tam k Vám rok co rok už pomalu třicet let, a tak mnoho lidských tváří v hledišti i na pódiu, ale i v obci samotné, je nám velice blízkých a známých, samozřejmě i těch obětavých občanů z řad pořadatelů, těch, co jsou všude a nejsou přesto mnoho vidět.

Milujeme moravskou zemi, její lid tak srdečný, obětavý a tolik zpěvný. Nikde jinde nenalézáme takové nádheru a bohatých tradic.

Přijíždíme proto k Vám i my s otevřeným srdcem a lačně sledujeme z hlediště celé dění hudebního svátku nejen Moravy, ale celé naší vlasti. Uvědomujeme si, že máme tu čest být přítom.

38. Festival dechových hudeb 2006 zanechal v srdcích všech v hledišti hluboký dojem muzikantského umění, pěveckého a především skladatelského.

Průvodní slovo v dopoledním programu s Růženkou Dobešovou a Karlem Kopřivou zajišťovalo už předem úspěch a pozornost diváků. Překvapivě i v hlavním odpoledním programu se o toto postaral pan Karel Hegner, pro všechny známý zpěvák a osobnost ve světě dechových hudeb.

Děkujeme proto Vám všem, drazí naši přátelé. Za všechnu tu hudební muzikantskou pouť, která měla lidově řečeno „správný šmrnc“. Zdravíme obec Ratíškovice, která je jediná na světě s takovým hudebním bohatstvím a tradicemi zpěvného lidu moravského - zásluhou právě tradic festivalu dechových hudeb. Moc děkujeme a moc prosíme o Vaši zásluhou práci i v čase budoucím.

— **H. Jana Nožičková z Velenic**

Zájem o dechovky v Ratíškovicích

Již 38. festival slováckých dechovek letos připadl na konec týdne, který mnoho lidí využívá pro své dovolené, protože v sobě zahrnuje dva volné pracovní dny 5. a 6. července. Bylo snad toto důvodem, proč na večerní sobotní zábavě se o taneční parket dělilo stěží 12 párů? Tento fakt mě vedl k mnoha otázkám a také k nemalému smutku a trochu k ironickému hořkému úsměvu.

Plno lidí z blízkého i dalekého okolí přijíždí každoročně na tento festival a možná tiše závidí, jaký máme kulturní servis přímo u nosu a na jaké vysoké úrovni náš festival je. Asi by byli dost překvapení, kdy-

by viděli skutečný zájem místních o kulturu, který byl o sobotní noci na letním parketu na hřišti dost patrný.

Když jsem v neděli dopoledne naslouchala mladým muzikantům a občas se rozhlédla kolem sebe, tak jsem na přeplněné tribuně a lavičkách neviděla jedinou známou tvář. Stejně tomu bylo i odpoledne, kdy snad na sklonku dne postávalo kolem zábradlí pár hloučků místních, kteří svou přítomností podpořili tento široko daleko známý festival.

Děkuji tímto všem, nebo asi spíš jen několika málo lidem, kteří se starají v této obci o kulturu.

— **Miroslava Macková**

Mykologie

Milá Dúbravěňko,

„... né enom, že sas zbudila ze zimního spánku, ale už si aj plná života a nabízáš nám svoje dary. Také my sme si přes nekonečnú zimu odpočinuli a nabrali nových sil. Proto sme

ťa došli odemknúť a užívať toho, čo nám nabídnješ, a chceme Ťi sľúbiť, že sa v lese budeme chovať tak, aby sme neublížili ani stromom, ani zvieri lebo plodom, a že budeme s pokorú brat

enom to, co sami spotřebujeme lebo rozdáme potřebným. Šak každý nemože do lesa chodit, lebo sa ve sbírání nevyzná a tož ať si užijú všeci. A obracám sa na patrona svatého Víta a věřím, že na jeho přimluvu sa nám dostane pěkných rán a chvíl v Tobě a že s jeho pomocú roze-

známe dobré a jedlé od špatného, zlého a jedovatého. Ať můžeme zas koncem roka dojít a ve zdraví sa rozlúčit a poděkovat Ti za úrodu. A omlouváme sa za tych, co si Ťa a Tvojich darů nevážijú a dělajú si z Tebe smeták. Tož pripíjám na Tvoju krásu a štedrosť a nám na

šťestí při sběru a umění, aj moudrost při rozeznávání.“

Po těchto slovech pak náš duchovní správce otec Ludvík Bradáč přečetl úryvek z evangelia a požehnal všem a všemu na počátku hlavní houbařské sezóny. Stalo se to na svátek sv. Víta u kapličky v zátočině, kde ratíškovičtí houbaři tak trochu opožděně odemykali les. Opožděně proto, že zima byla dlouhá a první jarní houby rostly v době, kdy už si každý myslel, že prošvihl agrotechnické lhůty a práci na zahrádkách a ve vinohradech bylo víc jak dost.

Právě díky červnovým záchvěvům zimy, vždyť v první dekádě se ještě v mnoha domech přitápělo, na to reagovaly i houby a rostly ty, které běžně rostou v pozdním létě od poloviny srpna, jako klouzky či muchomůrky červené, které měli houbaři při zahájení s sebou.

Při společné vycházce po Staré hodonské, Zlodějské a Za Revírem účastníci nedbali komárů, určovali další druhy hub a pochvalovali si i slibovali, že tuto svatovítskou tradici budou udržovat.

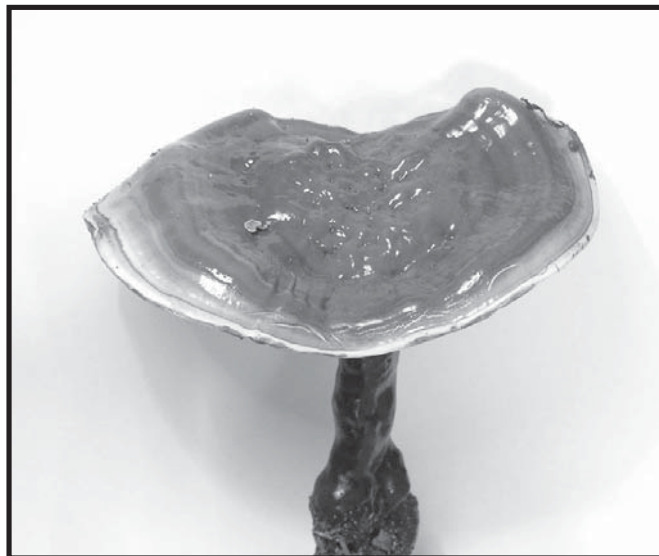
Vašek Koplík

Houba jako elixír života

Staleté zkušenosti s používáním hub vedly u některých národů k tomu, že se houby staly předmětem „TABU“ – věci zakázanou, posvátnou a nedotknutelnou pod trestem magických sil. U národů jihovýchodní Asie to bylo jinak. Například **lesklokorku lesklou** (*Ganoderma lucidum*) pro léčivé účinky využívají nejméně 4000 let. V Japonsku, kde ji nazývají REISHI nebo MANE-TAKE, s ní mají údajně zkušenosti 10 000 let.

V japonském městě Kjóto stojí chrám Genkoan Reishi Dera zasvěcený této houbě jako symbolu štěstí. V Japonsku, Číně i Koreji jsou její znázornění rozpoznatelná na starobylých i moderních uměleckých předmětech, mj. i na čínských královských tapisériích, a jsou dokonce na

dvou poštovních známkách z roku 1894 a 1901. V místních názvech jí říkají „houba pro dlouhý život“,

„věčná houba“, „houba nesmrtelnosti“ nebo „kořen života“. I nyní ji nosí jako talisman na ochranu svého nositele či obydlí proti ďáblům.

Dokud nebyl vyřešen problém s pěstováním, byla velmi drahá a vzácná, protože se z ní vyrábí celá řada léků. Její působení je podle dostupných pramenů velmi široké: zvyšuje imunitu jedince, posiluje funkci jater, nervového systému i ledvin, reguluje krevní tlak a dokonce zvyšuje i sexuální potenci.

Takže v Číně patří LING-ZHI, což je jedno z jejich čínských jmen, k nejvíce ceněným přírodním léčivům.

Původně se tablety či kapsle vyráběly z výtrusného prachu, ovšem plodnice i pěstované mycelium také obsahují mnoho farmakologicky významných látek, a tak se využívají i vodní roztoky či čaje.

Z výluhů plodnic nebo podhoubí v alkoholu byly zjištěny látky, které mají silné protialergické účinky, snižují krevní tlak i hladinu cholesterolu v krvi. Všechny tyto informace jsou jen povšechné, neboť každá, obzvláště farmaceutická firma si svůj recept přísně tají a domácí léčitelé také. Přesto se podařilo získat recept na **čaj z lesklokorky**: 3 dkg suše-

ných hub, nakrájených na centimetrové kousky, nasypeme do 1,8 litru vody a uvedeme do varu. Po uvedení do varu snížíme teplotu a louhujeme 30-40 minut. Extrakt slijeme, necháme vychladnout a uchováme v lednici. Užívá se 50 ml (velká štamprlika) extraktu 3x denně před jídlem.

Lesklokorka lesklá roste hojněji jen ve vinorodých oblastech na ko-

řenech stromů a u pařezů listnáčů dubů nebo habrů zdánlivě ze země. Protože se jedná o choroš (nejedlou dřevokaznou houbu), je pro běžnou kuchyňskou úpravu prakticky nepotřebitelná. Ovšem díky svému vzhledu – vypadá jako nalakovaná (odtud její název) – bývá často používána jako dekorace v chatách či chalupách.

Vašek Koplík

Farnost

Návštěva u P. Josefa Malíka ve Vranovicích

Rádi bychom se s Vámi podělili o milé chvíle strávené s naším bývalým panem farářem P. Josefem Malíkem. Byli jsme na krátké dovolené v Horních Věstonicích na Pálavě. Sobotní večerní mše svaté s nedělní platností se zúčastnilo celkem asi 20 lidí, což je bohužel pro mnohé pohraniční vesnice typické. Po mši svaté jsme během krátkého rozhovoru s místním duchovním správcem narazili na název naší obce, což mu ihned vyvolalo vzpomínku na otce Josefa, který dle jeho slov sloužil necelých 10 km od místa, kde jsme se rekreatovali.

Během neděle jsme se s otcem Josefem telefonicky spojili a v pondělí ráno v osm hodin už jsme stáli vzadu v pěkném čistém kostele se všemi našimi neposednými dětmi. Kromě nás bylo na mši pět babiček, které ale zpívaly znamenitě, k čemuž je otec Josef asi vede stejně dobře jako kdysi ratíškovické farníky. Otec Josef zastal při mši svaté vše, oč my se tady dělíme, protože lektori, ministranti a kantor ve všední dny v těch končinách nebývají. Ovšem u nás to s pomocnými službami u oltáře mimo neděle také není moc valné.

Po mši svaté jsme si povídali v zadní části kostela, kde děti měly znamenitý rozběh. Otec Josef mlu-

vil o jeho vážné nemoci a následné operaci plic. Nebyly to pro něj snadné chvíle, ale aby zlepšil svůj zdravotní stav, začal pravidelně sportovat. Každý den nasává krásu Pálavských vrchů během dvouhodinové procházky přírodou. Modlí se u toho breviář a růženec. I svůj jídelníček změnil, snaží se jíst převážně ovoce a zeleninu a jak vidíte sami na fotografii, zdravá strava mu opravdu prospívá. Svůj volný čas a nedělní odpoledne tráví pěší turistikou.

V neděli se v jeho farnosti účastní bohoslužby 90 lidí. Tyto mše svaté bývají s rytmickou hudbou za doprovodu varhan, s čímž si otec Josef

nemusí dělat starosti, poněvadž má osm varhanic. Během týdne slouží mše svaté střídavě ve třech svých farnostech: Vranovicích, Ivání a snad Přibicích (poslední vesnici si nejsme úplně jisti). Pokud připadne na všední den slavnost, slouží tři mše za sebou, aby žádná jeho farnost nepřišla zkrátka.

Po našem rozloučení odešel se svatým přijímáním k jedné babičce naproti kostela, a pak se šel chystat na společný turistický výlet se svým bratrem do Jeseníků, kde během pondělního krásného dne zdolával vrchol Pradědu.

Rodiny Mackovy

Kreativní kurzy tvorby s Hanou Hořákovou

Spaní Hanou Hořákovou jsem se seznámila přes internet, kde jsem v jedné diskuzi hledala něco o ubrouskové technice zvané decoupage. Nabídla mi, že vyučuje kurzy, kde se s těmito technikami seznámím. Proto jsem navštívila její internetovou stránku www.hanahorakova.wz.cz, abych se dozvěděla víc o její činnosti.

Něco málo o paní Haně Hořákové: je z Prahy a zabývá se lidovými řemesly, které jsou zároveň i jejím povoláním. Vyučuje např. tkaní na kolovratu, paličkování, frivolitky, paspartování, drátování, decoupage, twist art, malbu na hedvábí, pletení z pedigu a mnoho jiných. Napsala také knihu Frivolitková krajka. Kniha je zároveň učebnicí, kde najdete postupy a využití frivolitkové krajky. Letos jí vyjde kniha, která je v naší republice ojedinělá, ponese název Výroba a šití knoflíků. Budou zde postupy šití, již zaniklé tradice nitěných knoflíků, a mnoho jiných zajímavostí. Je držitelkou rekordu za největší nitěný knoflík v ČR. Dokázala ušít knoflík o průměru 31,5 cm. Publikuje v časopisech jako např. Praktická žena, Receptář prima nápadů, Paní domu aj. Také přispívá do televizních pořadů, např.

Rady ptáka Loskutáka, Dobrá rada nad zlato apod.

Taky jsem se na jejich www stránkách dočetla, že předvádí tkaní na kolovratu v MŠ, ZŠ či družinách. Toto jsem pověděla paní Emilii Kudrové z MŠ II a domluvili jsme se na případném vystoupení.

Paní Hana Hořáková přijela do Ratíškovic v pátek 26. května a hned se rozjela do MŠ, kde v dobovém kroji dětem předváděla tkaní na kolovratu. Podle reakce mých dvojčat můžu říct, že se to dětem moc líbilo, zejména to, že si směly samy vyzkoušet, jaké to je tkát na kolovratu.

Odpoledne jsme měly první kurz ubrouskové techniky. Každá z účastnic měla v ceně kurzu dva keramické květináče, barvy, jakýkoliv ubrousek a lepidlo. Jelikož počet lidí na jeden kurz byl omezený, museli jsme kurz ubrouskové techniky udělat ještě v sobotu 27. května. Z kurzů odcházely všechny účastnice nadšené svými výrobky. Poté následoval kurz drátování s korálky, kde jsme se

učily drátovat svíčku a vytvořit si šperk pomocí kamínku. Jako bonus nám paní Hana Hořáková udělala kurz frivolitkové krajky zdarma. Účast byla nad její očekávání, neboť si myslela, že tuto techniku skoro nikdo nezná. Zde jsme se naučily pracovat s člunkem a základům uzlíkování, jak se frivolitkám také říká. Všechny kurzy probíhaly ve třídě nad tělocvičnou ZŠ Ratíškovice. A tímto bych chtěla moc poděkovat vedení školy za poskytnuté prostory.

Všechny účastnice byly s kurzy paní Hořákové nadmíru spokojeny, protože byla moc ochotná všechno ukázat a vysvětlit. Proto jsem jí požádala, jestli bychom se mohly domluvit na dalších kurzech, které by měly být na podzim. Byla moc ráda a sama navrhla, že by zde ráda zavedla tradici frivolitkové krajky.

Těším se na Vás na kurzech.

Eva Schüllerová

Pohádková plavba na lodi Konstancie

Nedávno jsem objevila nabídku hodonínskému přístavišti U Jezu, že pořádají pohádkové plavby po řece Moravě i s programem. Rodiče navštěvující Cvičení s dětmi projeví o tuto plavbu velký zájem a během týdne byla plavba obsazena. Jenom mne mrzelo to, že jsem nemohla vzít více zájemců, protože maximální počet na loď bylo 60 lidí.

Plavba se uskutečnila v neděli 11. června 2006. Absolvovali jsme pohádkovou plavbu i s královnou Konstancí na palubě. Po krátkém úvodu jsme uviděli první pohádkovou postavu, která na nás čekala na břehu. Úkolem dětí bylo poznat, z jaké pohádky tato postava je. Číhala na nás ježibaba u své perníkové chaloupky nebo na palouku tancovala víla. Myslím si, že nejzajímavějším okamžikem bylo to, když naši loď přepadli piráti a chtěli nám ukrást poklad, který jsme měli na lodi schovaný. Nakonec vše dobře dopadlo, piráty jsme z lodi vyhnali a pokračovalo se dál v plavbě. Na zpáteční cestě jsme mimo jiné viděli vodníka, který se rozčiloval, že mu

lodí plašíme rybky. Opodál jsme viděli na laně houpajícího se Spidermana.

Plavba probíhala asi 1,5 hodiny a děti odcházely z lodi plny dojmů. Nakonec se ochotně fotily s postavami z pohádek.

Eva Schüllerová

Informace ke cvičení s dětmi

První cvičení bude 5. 9. 2006 od 15.00 hod v tělocvičně ZŠ Ratíškovice.

Mikroregion

Nový Dvůr informuje

Muzeum ve vagónu

V průběhu měsíce června se realizoval projekt mikroregionu Muzeum ve vagónu na Batově železniční vlečce v Ratíškovicích. Tento projekt uspěl v LEADERU+, programu Rozvoje venkova u Státního zemědělského orientačního a záručního fondu (EAGGF). Na opravě vagónů se skvělým způsobem podíleli pracovníci ze všech obcí mikroregionu a pracovníci firmy Svatozluka Stoklásky. Při sběru dobových informací a fotografií významně napomohla paní Irena Bařinová, ing. Jaromír Škola st. a Leoš Tomančák ml. Předměty do expozice muzea zapůjčili občané z Ratíškovic, Milotic a důl Mír Mikulčice.

Muzeum bylo slavnostně otevřeno 30. června seminářem o využití industriální památky pro cestovní ruch a krátkým kulturním programem dětské dechové hudby z Ratíškovic, Robeček ze Sěčky a ukázkou zahradní železnice z Brna.

Za účasti všech starostů obcí mikroregionu a vzácných hostů byla tímto aktem zahájena turistická sezóna v Muzeu ve vagónu a na šlapací dráze. Současně proběhl i den otevřených dveří pro obyvatele mikroregionu a celého širokého okolí.

13. července bylo v Miloticích zahájeno Malířské sympozium za účasti sedmi malířů. Kurátorem sympozia byl Ivo Sedláček a účastníky Martin Čada, Miloslav Sonny Halas, Radim Hanke, Petr Kunčík, Jan Pospíšil a Aleš Szotkowski. Malířské sympozium probíhalo v oranžerii zámku a bylo přístupné veřej-

nosti. I přes velká vedra, která celé sympozium doprovázela, byli malíři velmi úspěšní a vytvořili celkem 66 obrazů různých formátů.

Vernisáž malířského sympozia proběhla v sobotu 22. července v obou oranžériích za velmi příznivé účasti hostů vernisáže. „Takovou návštěvu vernisáže by mohly závidět i renomované galerie,“ zhodnotil návštěvnost kurátor sympozia. Výstavu pak měli možnost návštěvníci zámku zhlédnout do 6. srpna. Každé obci mikroregionu zůstane jedno vybrané dílo.

Nedílnou součástí malířského sympozia se stala soutěž maleb

a kreseb školáků z mikroregionu. Tříčlenná komise utvořená z malířů tuto soutěž vyhodnotila a děti budou odměněny při slavnostním zahájení školního roku. Všechny obrázky dětí budou znovu vystaveny při příležitosti IV. Trhu místních produktů a řemesel v oranžerii zámku.

V současné době mikroregion připravuje IV. Trh místních produktů a řemesel, který se uskuteční v areálu milotického zámku tradičně třetí neděli v září, která letos vychází na 17. září. „Tož, dojdite sa podívat...!“

— Jaroslava Kundratová

Osobnost

Náš jubilant

Již od raného mládí mi bylo rodiči vštěpováno, abych nezapomněl v den narozenin a jmenin popřát rodinným příslušníkům zdraví a štěstí do dalších let. Rád jsem tuto roli převzal a všem, kterým bylo dopřáno tento den slavit, jsem chodil přát. To mně rodiče připravili nějakou říkanku, kterou jsem pak působil radost a potěšení.

Tak jsem se v pondělí 26. června, kdy Karel oslavil své jubilejní 75. narozeniny, vydal k rodině Němcových, poseděl a vzpomínal na časy, kdy jsme společně hrávali divadlo, abychom tak pobavili naše milé obecenstvo.

Byl jsem přivítán paní Zitou velmi mile a protože paní Zita měla 14. června rovněž narozeniny, tak se dobré spojilo v užitečné. Prostě rozvedla se debata o našem přátelství a vzpomínky nás zanesly do dob našeho účinkování v divadelních vystoupeních, do let, kdy jsme byli v kolektivu platní co herci. Pěkné to byly vzpomínky, kdy odměnou za naše výkony byl aplaus obecenstva.

Jen namátkou jsem našel ve svém albu fotku z vystoupení, kde právě Karel sklízel uznání za svůj výkon. Už ani nevím, jaký název hra měla, protože uběhlo nejméně 50 let od je-

jího nacvičení! Čtenáři jistě odpustí tento nedostatek a uvědomí si, že „stáří na mládí zapomíná“.

Karel Němec pochází z divadelní rodiny, kdy výborné výkony podával již jeho otec, sestra Božena a bratr Josef. Mimo jiné tatínek byl výborný keramik, Božena malířka keramiky a Josef zdědil po tatínkovi spolu s Karlem řemeslo keramické - jejich výtvo-ry zdobí mnoho polic ratíškovických domácností. I paní Zitu podchytilo toto umění.

Divadlo „Co Čech, to muzikant“ – Karel Němec (keramik), Vítězslava Kováříková, roz. Norková (první režie pana Miroslava Vaculíka, správce poleší v Ratíškovicích). Zapůjčila Vítězslava Kováříková, R 726

A tak jsem na konec návštěvy Karlovi i jeho paní popřál ještě hodně plodných let jak na poli řemesla, tak i v dalších letech života.

— Vojtěch Koten st.

Blahopřání

Junák – svaz skautů a skautek ČR, středisko Ratíškovice, přeje **Bratru Bručounovi** k jeho významnému životnímu jubileu, ale i do dalších let, hodně zdraví, osobní pohodu, spokojenost a nekonečnou životní vitalitu.

Letos poprvé

Klub přátel skautingu (KPS) při Junáku Raťíškovicích letos poprvé uspořádal tzv. Rodinný tábor. Jednalo se o týdenní pobyt na skautském tábořišti v Nové Vsi pro děti v předškolním věku v doprovodu rodičů. Tábor byl určen nejen pro členy KPS, rodiče dětí našich členů, ale i ostatní naše příznivce. Letos nás bylo 10 dětí a cca 15 dospělých včetně hostů. Kromě výletů a návštěv bazénu i každovečerního táboráčku jsme i pracovali. Bylo potřeba pokosit louku, na které bude stát tábor, vyčistit zanesený potok u mostku, rozvést 10 tun kamínků okolo budy, vytáhnout táborový materiál z budy a taky postavit stany a tee-pee. Rodinný tábor se všem líbil a vypadá to, že příští rok si to zopakujeme.

Palis

Fotovzpomínky

Tuláci a Squaw při odjezdu na letní tábor

Oddíl Trojka na táboře v Nové Vsi

ZŠ Ratíškovice letos stříbrná

Okresní rada Asociace školních sportovních klubů (AŠSK) organizuje během školního roku pro žáky základních škol různé sportovní soutěže. Výsledky soutěží se průběžně bodují a školy se podle dosaženého počtu bodů řadí do tabulky. V uplynulém školním roce získala naše škola celkem 170 bodů a obsadila velmi pěkné druhé místo v okrese. Soutěží se zúčastnilo celkem 44 základních škol hodonínského okresu. Přeborníkem se stala ZŠ Hroznová Lhota ziskem 178 bodů.

V okresních kolech jsme získali dvě první místa – v malém florbalu mladších žáků a v sálové kopané starších žáků. Od našich děvčat by se mohli učit efektivitě i naši fotbaloví reprezentanti. Posuďte sami – na turnaji čtyř družstev hraném systémem každý s každým měla naše děvčata celkové skóre 1:0 a přitom celý turnaj vyhrála. Neskutečné. Osmkrát jsme byli v okresních finále stříbrní, z toho jednou basketbal a malá kopaná McDonald's Cup, dvakrát kuželky, plavání a stolní tenis. Desetkrát jsme skončili na bronzovém stupínku.

Na konci školního roku dostali naši žáci medaile za umístění do třetího místa v okresním kole. Celkem bylo rozdáno 123 medailí. Mezi největší „sběratele“ medailí patřila Tereza Hornáková a Eva Havránková, které získaly dvě zlaté, jednu stříbrnou a dvě bronzové medaile. Stejný počet medailí získala i Kamila Poláčková, které navíc unikla zlatá medaile v její královské disciplíně – sálové kopané, protože v té době byla na školním lyžařském kurzu.

Rád bych poděkoval všem žákům, kteří se zúčastnili sportovních soutěží za jejich vzornou reprezentaci školy. Na jejich výsledcích mají velký podíl sportovní oddíly FK Baník a SK Baník Ratíškovice, které se našim žákům dlouhodobě věnují. Chtěl bych jim touto cestou rovněž poděkovat za výbornou spolupráci

a popřát hodně dalších sportovních úspěchů v jejich práci s mládeží.

Naše škola byla velmi aktivní i v pořádání sportovních soutěží. V Ratíškovicích se uskutečnilo díky pochopení provozovatele bazénu – firmy Svatopluk Stokláskova již třetí okresní finále v plaveckých soutěžích. V tomto ročníku se v ratíškovickém bazénu utkalo ve čtyřech plaveckých disciplínách 35 družstev a celkem 147 dětí. Díky pochopení FK Baník Ratíškovice jsme pořádali rovněž třetí okresní finále v malé kopané McDonald's Cupu. Tohoto finále se zúčastnilo dvanáct družstev a takřka 150 malých nadějných fotbalistů. Čestným hostem turnaje byl předseda okresního fotbalového svazu pan Štěpán Buček. Dále jsme pořádali okresní finále v malé kopané mladších i starších žáků, v kuželných mladšího i staršího žactva, v basketbalu dívek, mladších i starších žáků, v malém i velkém florbalu mladších žáků a ve stolním tenisu neregistrovaných hráčů.

Naši dlouhodobě největší slabinou je atletika. Pro její zdárný rozvoj nám citelně chybí kvalitní běžecký ovál a sektory pro technické disciplíny. Svou roli zde sehrává i skutečnost, že naše škola využívá k výuce tělesné výchovy na druhém stupni místní plavecký bazén. Zatímco žáci ostatních škol jsou dvakrát týdně v tělocvičně nebo na hřišti, naši žáci mají takovou hodinu pouze jednu týdně. Přesto jsem velmi rád, že naše škola má každý týden zdarma k dispozici šest hodin v bazénu. I díky tomu již šestnáct let naši žáci neví, co je to odpolední vyučování ve školních lavicích.

Od nového školního roku odcházím na ZŠ Hodonín Vančurova. V Ratíškovicích jsem vykonával funkci předsedy školního sportovního klubu, tudíž jsem měl na starosti veškeré sportovní soutěže školy. Rád bych svému nástupci popřál co nejvíce rozzářených očí dětí po jejich vydařených sportovních výkonech. A nemusí to být vždy vítězové. Pro mne je vítězem každý, kdo do toho jde se snahou dosáhnout co nejlepšího výsledku a do svého výkonu dá celé své srdce. Žákům školy přeji, aby chom jim my dospěláci dokázali nabídnout pestrou škálu sportovního a kulturního vyžití a dali dětem šanci najít sebe sama a rozvíjet svůj talent.

PaedDr. Zdeněk Šebesta

Tereza Hornáková a Eva Havránková

AKCE

KOVOSTEEL
s.r.o.

*s námi se v moři odpadů
neztratíte*

PIVEČKO

A GRILOVÁNÍ?

TO VŠECHNO JE U NÁS K MÁNÍ!

**TAK NEMĚŇTE
V LÉTĚ STYL,**

**NAVŠTĚVUJTE
KOVOSTEEL!**

DÁREK

PIVO V LÁHVI + GRILOVACÍ BONUS

STARÉ MĚSTO

BRNĚNSKÁ 1372 • TEL.: 572 419 701 • 572 419 710

HODONÍN

VELKOMORAVSKÁ 26 • TEL.: 518 343 401 • MOB: 777 704 337

VESELÍ NAD MORAVOU

RUMUNSKÁ • TEL.: 518 322 384 • MOB: 775 704 375

STRÁŽNICE

VESELSKÁ 746 • MOB: 777 704 323

www.kovosteel.cz

Florbalová příprava v plném proudu sezóna se pomalu blíží

Začátkem června začala pro místní florbalový klub letní příprava před další těžkou sezónou. K prvnímu tréninku se tým sešel v docela slušném počtu už i s některými novými hráči, kteří budou bojovat o místo v sestavě.

V plánu je sehrání několika přátelských zápasů. Jeden se odehrál ve sportcentru Želva v Dubňanech, kde B-tým Panterů v pohodě přehrál tým Orel Uherský Brod 8:2. Oba týmy

hrály v kombinovaných sestavách, i přesto se dá výsledek považovat za dobrý vstup do přípravného období.

Nový soutěžní ročník dozná několika málo změn. Soutěž se rozšiřuje z původních jedenácti na třináct účastníků, za vítězství se dostávají 3 body. To jsou dvě nejzásadnější změny. Čeká nás tedy dlouhá a náročná sezóna.

První soutěžní zápasy odehrajeme ve Slavičíně již 16. září. Našimi sou-

peři budou domácí SK Snipers Slavičín B a tradiční rival Sokol Lanžhot. Všichni věříme v dobrý vstup do ligy.

Los nám opět přál a derby zápasy Panthers Ratiškovice vs. FATR Dubňany B jsou naplánovány do sportovní haly v Dubňanech. Bude to ve dnech 9. 12. 2006 a 14. 4. 2007. Přejme si úspěšný vstup do soutěžního ročníku 2006/2007 Jihomoravského přeboru.

Roman Šťastný

Blahopřání Martě Kordulové

Obec Ratiškovice i redakční rada Zvonu přeje paní **Martě Kordulové**, kronikářce obce, k jejímu významnému životnímu jubileu pevné zdraví, rodinnou pohodu a tvůrčí inspiraci v její kronikářské činnosti.

Blahopřání Radimovi Šťastnému

Zástupci redakce Zvonu i Obec Ratiškovice přejí zakladateli a šéfredaktorovi ratiškovického Zvonu **PhDr. Radimovi Šťastnému** k jeho „kulatinám“ i do dalších let hodně zdraví, štěstí, osobní pohody a pracovních úspěchů.

Pozvánka na hornické setkání

Hornické povolání se už u nás, na jižní Moravě propadá do hlubin zapomnění. U mnoha z nás zůstávají jen vzpomínky... Pojďme je oživit při besedě s horníky, hornickými důchodci, bývalými zaměstnanci JLD a jejich přáteli při písničkách i pohárku vína. Zveme vás na **HORNICKÉ SETKÁNÍ**, které se koná **v sobotu 9. září 2006 od 16⁰⁰ hod. v Kulturním domě v Dubňanech**. Srdečně vás zvou: Kulturní dům Dubňany, Mužský pěvecký sbor Dubňany a vedení bývalých Jihomoravských lignitových dolů.

Ratiškovický Zvon

Obecní noviny v Ratiškovicih. Vychází dvoměsíčně. Ratiskovicky.Zvon@centrum.cz Řídí redakční rada ve složení: PhDr. Radim Šťastný, Mgr. Josef Hanák, Vojtěch Koten st., ing. Jaromír Škola ml. a Václav Koplík. Redakce si vyhrazuje právo na krácení a odmítnutí příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Grafický design & typografie KAM Studio, Kyjov, Jungmannova 1172, tel. 518 611 603, kamstudio@kamstudio.cz, www.kamstudio.cz, tisk A. Horák, Svatobořice, tel. 518 620 247. Náklad 660 výtisků. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky E 12430. Vyšlo 18. srpna 2006. Uzávěrka příštího čísla je 30. 9. 2006.